

[Finansministeren.]

stor —, men jeg tror dog, man skal være forsigtig med allerede nu at spaa om stort Merudbytte af de midlertidige Forbrugsafgifter; de Oplysninger, der i disse Dage er fremme angaaende Tobakssituationen, er et Memento i anden Retning. I øvrigt er det jo ikke blot Udbyttet i indeværende Finansaar, det kommer an paa, den store Risiko falder paa det kommende Finansaar.

Det ærede Medlem fremdrog Spørgsmaalet om de saakaldte Isolationsplader til Byggeriet, som man inden for Toldvæsenet ikke har anset det for praktisk gørligt at udskille som en særlig Gruppe til Fritagelse for Importafgiften. Jeg skal efter den Anledning, det ærede Medlem har givet, lade Spørgsmaalet undersøge og overveje paa ny, uden dog dermed paa Forhaand at ville stille en Fritagelse i Udsigt.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen spurgte om, hvor meget den nye Skat paa kooperative Foretagender vil indbringe. Ligningen af denne Skat blev paabegyndt saa sent, at jeg endnu ikke har tilstrækkelig Oversigt over Materialet til, at de ønskede Oplysninger kan gives paa nærværende Tidspunkt, men de vil senere fremkomme. At efterkomme den Henstilling, som det ærede Medlem fremsatte angaaende Nedsættelse af Forlystelsesafgiften, tror jeg ikke lader sig gøre.

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby har fremsat nogle Bemærkninger om de særlige Afskedigelsesregler ved Statsbanerne.

Efter det ærede Medlems Udtalelse skulde Ordningen være truffet paa Normeringsloven for 1937—38. Dette er nu ikke rigtigt. Det var paa Normeringsloven for 1933—34; og det er heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem udtaler, at man er blevet staaende ved Aldersgrænsen 65 Aar. Man er allerede for Aar tilbage gaaet op til 66 Aar, og der regnes nu med Hjemmel paa Normeringsloven med 67 Aars Grænsen. Der blev i øvrigt i Bemærkningerne til Normeringslovforslaget for 1935—36 gjort nærmere Rede for, at Afgangen ved 65 Aars Alderen kun skulde fortsættes indtil Udgangen af December 1937, og at Afgangsalderen derefter i 1938 og 1939 skulde hæves til 66 Aar; i 1940 og 1941 skulde Afgangsalderen saa yderligere hæves til 67 Aar. Denne Plan er blevet nøje fulgt, og der er ikke fra nogen Side her i Rigsdagen stillet Forslag om en anden Ordning end den af Regeringen foreslaaede. Derimod har et Mindretal inden for Folketingets Lønningsudvalg, nemlig Repræsentanterne for Venstre og Det konservative Folkeparti, ved

Behandlingen af Normeringsloven for 1937—38 fremsat en principiel Udtalelse om, at en særlig Aldersgrænse for Personalet ved Statsbanerne ikke bør opretholdes.

Fra den daværende Finansministers Side blev der i øvrigt i Udvalget givet Udtryk for, at man vilde søge at komme bort fra den bestaaende Særordning. Dette Spørgsmaal har da ogsaa været Genstand for Overvejelser i Anledning af, at der paa Normeringsloven for det kommende Finansaar, hvis Forelæggelse kan ventes om et Par Maaneder, maa tages Stilling til, hvorledes man skal forholde sig efter den nuværende Normeringslovs Udløb.

Den omtalte Særordning kan jo fjernes paa en af to Maader, enten ved at man i Statsbanerne vender tilbage til 70 Aars Grænsen, eller ved at man indfører en lavere Aldersgrænse end de 70 Aar i den almindelige Statstjeneste. Dette sidste er jo et stort og indgribende Spørgsmaal, som naturligt hører sammen med en almindelig Revision af Statstjenestemandsløven.

Der er formentlig fuld Tilslutning fra alle Sider til, at en saadan Revision maa udskydes, til Forholdene bliver ordinære. At indføre 70 Aars Aldersgrænsen for Statsbanernes Tjenestemænd paa det nuværende Tidspunkt vilde efter de foreliggende Oplysninger have en meget uheldig Indflydelse paa Personaleforholdene inden for Statsbanerne og kan under de nuværende Forhold næppe anses for tilraadeligt. Helt afgjort er Spørgsmaalet imidlertid ikke, bl. a. er der, saa vidt jeg ved, ikke forhandlet med Tjenestemandorganisationerne.

Jeg vil imidlertid anse det for overvejende sandsynligt, at der paa det Forslag til Normeringslov, der bliver forelagt i Løbet af indeværende Samling, vil blive givet Udtryk for, at Regeringen ønsker den nuværende Ordning med Afgang i Statsbanerne ved 67 Aar opretholdt, i hvert Fald yderligere 1 Aar.

Sluttelig skal jeg i Anledning af det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensens finansielle Bemærkninger sige, at jeg er ikke uenig med ham i, at man under den nuværende Situation maa lade Konsolideringsbestræbelserne hvile. Hvad jeg har taget Afstand fra, er, at man allerede i indeværende Finansaar for at faa Balance paa Regnskabet skulde gribe til den Driftsreserve, som er opsparet i de senere Aar. Saa usikker som Fremtiden tegner sig, bør den holdes til Raadighed for kommende Finansaar, hvor der kan blive haardere Brug for den. Hvad den løse Gæld angaar, da er jeg for saa vidt ikke uenig med det ærede Medlem,